

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
i Rigsdagen at gennemføre en Ordning, hvorigennem man har nogen Sikkerhed for, at Jorden bliver besaaet.

Det ærede Medlem sluttede sin Tale med en Bemærkning om, at han ikke kunde forstaa, hvor jeg havde faaet Tallet 2 Mill. Kr. fra, og insinuerede, at det hidrørte fra, at jeg havde taget 2 Mill. Kr. fra Kødproducenterne. Ja, dér kan man se, hvor vildledende det ærede Medlems Udtalelser i Virkeligheden er. Det vil altsaa sige, at den Dag, da denne Lovgivning, hvorved Staten ofrer 2 Mill. Kr. som direkte Tilskud til Landbruget, ophører, kan det ærede Medlem i Henhold til, hvad han udtalte om Kødloven, sige, at nu tager jeg igen 2 Mill. Kr. fra Landmændene. (*Korsgaard: Nej!*) Jo, for de 2 Mill. Kr., det ærede Medlem taler om, har Landbruget ikke ofret; Landbruget fik 2 Mill. Kr. mindre end Aaret forud, men der er aldrig taget 2 Mill. Kr. fra Landbruget ved den Lovgivning, der er gennemført over for Kødproducenterne, og det er derfor naturligvis noget vanskeligt at tilfredsstille de Herrer, naar de kan se saa aabenbart urigtigt paa Forholdet og fremstille det, som det her blev fremstillet.

Jensen-Aale: Jeg havde egentlig tænkt mig, at der ikke var blevet Debat om denne Sag, idet jeg synes, den er saa ligetil, at man kunde vente, at alle vilde slutte sig til den. Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger i Tilknytning til det, der er sagt, men vil dog sige et Par Ord i Anledning af den Hovedopfattelse, som gør sig gældende hos begge de ærede Ordførere for Oppositionen.

Det, man er mest indigneret over, er, at der sættes et Skel, idet man mener, at det er lige saa nødvendigt at faa de store Arealer besaaet som de mindre. Ja, det er jo noget, man ikke behøver at sige, for det er saa selvfølgeligt. Men efter de Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører for Det konservative Parti forleden Dag, da vi talte om Gældsforholdet, er jo de, der har de store Arealer, de, der selv kan fremskaffe de nødvendige Raastoffer; bedre stillet end de andre. Det er ogsaa saa ligetil; men netop heraf fremgaar det, at Vanskelighederne ikke er ens for de smaa Landbrugere, der fortrinsvis er anbragt paa den daarlige Jord, og for de store Landbrugere, der fortrinsvis har den gode Jord, og derfor er der virkelig Rimelighed i, at man sondrer imellem dem.

Og saa siger man, at det er en Klasse-

lov! Maa jeg spørge de to ærede Partier, om de ogsaa synes, det var en Klasselov, da Husmændene, de smaa Landbrugere, gik med til, at de store Landbrugere fik en kunstig forhøjet Kornpris. Hvis det foreliggende Lovforslag skal kaldes en Klasselov, maa det af mig nævnte ogsaa kaldes en klassepræget Foranstaltning, idet det da var de smaa Landbrugere, der betalte til de store Landbrugere. Jeg havde virkelig tænkt mig — jeg kunde ikke ret godt tænke mig andet —, at man, naar der kom en vanskelig Situation for det mindre Landbrug, og navnlig for de daarlige Jorder, da vilde have mødt Velvilje, i det mindste hos dem, som fik Tilskud fra Husmændenes Side i de foregaaende Aar.

Hvad der i øvrigt er sagt om denne Sag; er i og for sig ikke saa overmaade loddigt. Det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Fr. Kristiansen) udtalte, at det ikke kan lægges Regeringen til Last, at der dels er faldet for lidt, dels for meget Regn i forrige Høst-aar. Men det kunde næsten se ud, som om man gør det, for den ærede Ordfører for Venstre — og jeg tror ogsaa den ærede Ordfører for Det konservative Parti — sagde, at den Situation, vi er inde i, skyldes en fejl Politik; og da det er den daarlige Høst i Fjor, som er Aarsag til, at dette Forslag foreligger, kunde deraf drages den Slutning, at den ærede Ordfører for Venstre — og altsaa maaske ogsaa den ærede Ordfører for Det konservative Parti — mener, at hvis der var ført en bedre Politik i Fjor, var Regnen ogsaa faldet i rette Tid.

Johs. Clausen: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Fr. Kristiansen) lagde mig en Udtalelse i Munden, som jeg slet ikke har fremsat, og det giver mig Anledning til at tage Ordet paa ny. Han sagde, at jeg havde udtalt, at det var Regeringen, der var Skyld i Landbrugskrisen; men det kunde da vel ikke — tilføjede det ærede Medlem — ogsaa være Regeringens Skyld, at vi havde haft en daarlige Høst. Der er det ærede Medlem paa Vildspor; det sagde jeg slet ikke. Enten maa det være en Fortalelse, eller ogsaa er min Udtalelse blevet hørt med ringe Vilje til at opfatte den; Fortrykket skal nok vise, at det er en Tilsmigelse at ville anvende mine Ord paa den Façon. Nej, jeg sagde ikke, at det var Regeringens Skyld, at vi havde en Landbrugskrise — men det er der for øvrigt andre, der gør; ude omkring paa Møder Landet over bliver der i denne Tid rettet ret kraftige Angreb paa Regeringen for mange